

Kāp gerā

Vuo, kāp gerā būtē senam,
Jego sīluos tori dar,
Alguos nebrek ožsédērbtē,
Atneš pēnsējē ī veita.

Jego nebgali bematītē –
Akēnius rek ožsakītē.
Jego ausim neprégērdi –
Īstatīs ī ausi šērdi.

Jego nebeit sokromtītē,
Dontu nebie ni maītē,
Tuokē padarīs pluokštelē,
Ēšsējimt bet kumet gali.

Jego raiša veina kuojē –
Klébēnkščiouji so ontruojē,
Pasējiemus rēista lazda,
Gēidi gēismēs valuog strazda.

Sēna žmuogo vēsē gerb,
Siūluos tau paneštē terba.
Gatvē pareitē nuor padiet,
Ka nerektom aprēitietē.

Vuo autuobosē ēš karta,
Siedīs, kap i kuoki karsta,
Jego jimsi to slabnietē,
Pakēš pu leižovio tablietē.

Jē tablietē nepadies,
Če greituoji atrēities,
Noveš tavi i palata,
Lašalēnē greit ēstata.

Pu dēinelēs, a kētuos
Ēšrašīs. Nebie lēguos.
Viel sau ēini – strēpoliouji,
Jego nuori – oždainiouji.

Jūs, žēnuokēt, kāp gerā,
Šēmē svietē būt senā.
Jego Pondeivs če da laika,
Nepamērškem vēsor saika.